

(Tillægsbetænkningen med bilag og ændringsforslagene uden for tillægsbetænkningen er optaget i tillæg D).

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Da ændringsforslagene nr. 831-840 først er omdelt til morgen, kan de kun med tingets samtykke indgå i forhandlingen, men hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Ændringsforslagene sættes først til forhandling.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Under forhandlingen om ændringsforslagene vil også finanslovsforslaget som helhed kunne omtales. Taletiden er 1/2 time for ordførere og 15 minutter for andre medlemmer.

Lysholt Hansen (S):

Det er næppe nogen overdrivelse at sige, at Danmark befinder sig i en særdeles vanskelig økonomisk og politisk situation. Økonomisk er situationen vanskelig, fordi vi rammes af et internationalt tilbageslag. Dette hænger til dels sammen med oliekrisen og de deraf fremkaldte forstyrrelser i det internationale betalingssystem.

Det internationale tilbageslag rammer vor eksport. Ifølge det økonomiske sekretariats seneste konjunkturoversigt er det tvivlsomt, om vi overhovedet kan vente nogen stigning i den mængde industrivarer, vi eksporterer i 1975, og selv om det ligger en anelse bedre for landbruget, er der ikke meget at se frem til. Dertil kommer virkningerne af handelsflådens faldende indtjening.

Vi kan ikke gøre ret meget ved denne internationale udvikling, men det, der kan gøres, har vi gjort. Vi har helhjertet deltaget i det internationale økonomiske samarbejde, og det har givet os håb om, at der kommer et nyt opsving i begyndelsen af 1976, men indtil da ser det ganske alvorligt ud. I denne situation er det afgørende, at omkostningsniveauet holdes under kontrol, ellers taber vi terræn på vore eksportmarkeder. Dette var en af grundene til, at regeringen greb ind over for priser, lønninger, avancer, udbytter og meget mere i forbindelse med sammenbruddet i overenskomstforhandlingerne.

Også her må man derfor sige, at regerin-

gen har levet op til sit ansvar. Det er bare ikke nok. Arbejdsløsheden kan ikke nedbringes tilstrækkeligt, medmindre der tages en række skridt til at forøge afsætningen på hjemmemarkedet. Hvordan man end vender og drejer det, ligger imidlertid heri kimen til nye offentlige udgifter, og hermed er vi ovre i en af de andre store vanskeligheder i den øjeblikkelige situation, nemlig konflikten mellem det kortsigtede og det langsigtede. På kort sigt er det hensigtsmæssigt at op- hjælpe beskæftigelsen ved at øge købekraften, bl. a. gennem den lempelse af finanspolitikken, som finanslovsforslaget er udtryk for. Det er også rimeligt at gøre noget ekstra for at støtte de mennesker, der rammes af ledigheden.

På lang sigt har vi derimod hele perspektivplanproblematikken, som kræver tilbageholdenhed i det offentliges penge- og personaleforbrug.

Under disse omstændigheder er det meget vigtigt, at vi for hver ekstra skattemillion, vi giver ud til beskæftigelsesformål, får så mange mand i arbejde, som det overhovedet er muligt. Det er også meget vigtigt, at de ekstra penge, der gives ud, virker hurtigt på beskæftigelsen, samt at de ikke gør det ekstra vanskeligt at leve op til perspektivplanens krav, når konjunkturerne atter bliver gode og arbejdsløsheden manet i jorden.

Dette har været retningsgivende ved udformningen af regeringens og socialdemokratiets ændringsforslag til den tidligere regerings forslag til finanslov for 1975-76.

Vender vi os dernæst til selve finanslovsforslaget med dertil hørende ændringsforslag, kan der siges en hel del både morsomt og bittert om antallet af ændringsforslag. Hverken kommunisterne eller fremskridtsfolkene har jo holdt sig tilbage. Jeg forstår, og jeg anerkender, imidlertid de to partiers ønske om og ret til at stille de mange ændringsforslag. Begge partier har længe fået at vide, at deres økonomiske politik var urealistisk. Begge partier har derfor haft behov for at retfærdiggøre sig ved at søge at udforme deres tanker i ændringsforslag til finanslovsforslaget, og begge partier har fået samtlige deres ændringsforslag behandlet på en måde i finansudvalget, som jeg tror de vil give mig ret i at de kan være tjent med. At det så senere vil belaste vor afstemningsprocedure, skal jeg ikke sige mere om.